

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 82.908 van 15 oktober 1999
in de zaak A. 87.242/VII-19.610.**

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat Th. DESCAMPS,
kantoor houdende te RIXENSART,
avenue de Mérode 112

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van XXX
nationaliteit, op 13 oktober 1999 heeft ingediend om bij
uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de
tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing tot
terugdrijving van de Minister van Binnenlandse Zaken van
7 oktober 1999, betekend aan verzoeker op dezelfde
datum;

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de ar-
tikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 13 oktober 1999
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 15 oktober
1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat
L. WALLEYN die, loco Advocaat Th. DESCAMPS verschijnt

voor de verzoekende partij, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de verzoeker op 7 oktober 1999 in België is aangekomen, met de bedoeling om via België naar Bonn door te reizen, waar hij familie zou gaan bezoeken; dat hij, bij zijn aankomst op de nationale luchthaven in Zaventem, door de grenscontrole werd tegengehouden en er werd hem dezelfde dag voornoemde beslissing tot terugdrijving ter kennis gebracht;

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende, wat de eerste voorwaarde van voormeld artikel 17, §§ 1 en 2, betreft, dat verzoeker op goede gronden aanvoert dat hij met zijn verzoekschrift van 13 oktober 1999 (griffiestempel), alert en tijdig heeft gereageerd, zodat is voldaan aan de eerste voorwaarde van voornoemd artikel;

2.2. Overwegende, wat de tweede voorwaarde van artikel 17, §§ 1 en 2, betreft, dat verzoeker een enig middel afleidt uit de schending van de motveringsplicht;

Overwegende dat de motivering van de bestreden beslissing als volgt luidt :

"REDEN VAN DE BESLISSING: artikel 3, eerste lid, 3°: kan geen documenten voorleggen ter staving van het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden: zegt een toeristische reis naar Duitsland te ondernemen. Hij kan echter geen documenten voorleggen die het toeristisch reismotief kunnen aantonen, zoals reisbrochures, toeristische documentatie, een stadsplan, info over te bezoeken monumenten/musea/bezienswaardigheden, of enig ander document dat aantoont dat betrokkene een toerist is. Bovendien is niet geweten waar hij zal verblijven gedurende de geplande verblijfsperiode van 7 dagen: heeft slechts een hotelreservatie voor één nacht in Bonn.";

Overwegende dat artikel 3, eerste lid, 3°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen als volgt luidt :

"Behoudens de in een internationaal verdrag of in de wet bepaalde afwijkingen kan door de met de grenscontrole belaste overheden worden teruggedreven, de vreemdeling die zich in een van de volgende gevallen bevindt :
3° wanneer hij, zo nodig, geen documenten kan overleggen ter staving van het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden.";

Overwegende dat deze grond tot teruggrijping rechtstreeks voortvloeit uit de Schengen-overeenkomst; dat het de bedoeling is van de Schengen-controle dat de grenscontrole van elke lid-staat kan nagaan wat de bedoeling is van de reis en welke de verblijfsomstandigheden zijn van de vreemdeling; dat indien er twijfels bestaan over de werkelijke bedoelingen van de vreemdeling, zoals in voorliggend geval, hij het doel van zijn verblijf en de omstandigheden ervan moet kunnen staven met relevante

documenten en stukken, zoals bijvoorbeeld private of professionele uitnodigingsbrieven of hotelbesprekingen (Parl. St. Kamer, 1995-96, 364/1, 12); dat de verzoeker de motivering van de bestreden beslissing in wezen niet betwist; dat hij enkel aanvoert dat hij in België de TGV wou nemen om zijn familie in Duitsland te bezoeken; dat hij over een heen-en-terug (vlieg)ticket en een toeristisch visum beschikt en dus wel degelijk de bedoeling heeft om terug te keren naar zijn land van herkomst (XXX); dat hij met betrekking tot zijn hotel-reservatie van één nacht in Bonn, aanvoert dat hij voor de rest van zijn verblijf bij zijn familie kan verblijven; dat hij dit laatste niet aantoonst; dat er bijgevolg bij de grenscontrole ernstige twijfels rezen betreffende zijn werkelijk reisdoel en hij op het eerste gezicht, zijn reismotief niet aannemelijk heeft gemaakt, zodat, gelet op de gegeven omstandigheden, de motieven van de bestreden beslissing steun vinden in de gegevens van het administratief dossier, zodat aan de formele- en de materiële motiveringsplicht is voldaan; dat bijgevolg het enig middel van de verzoeker niet ernstig is;

3. Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede van de drie cumulatieve voorwaarden van artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op zeventuizend frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijftien oktober 1900 negenennegentig, om 16.30 uur door :

de HH. D. MOONS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

D. MOONS.